

mora izreči, da Ogori niso voljni velikih žrtev in da od deželnega zpora se čisto ničesa ni nadjati, dokler ustava ni Ogorom nazaj dana; deželni zastop, ako bi se od njega vojaki zahtevali, on bi moral naravnost izreči, da nima pravice, privoliti jih. Toraj da on ne more drugačega svetovati, nego mir, a tako pridobljeni čas da naj se na vse hitro porabi v to, da se primerne državne prenaredbe vpeljejo; le po tej poti da je mogoče cesarstvo oteti. — Pogovor preide potem na ogerske zadeve. Deak razloži, da ima Ogoro še zmiraj živo sočutje za Avstrijo, ter se bridko pritožuje na avstrijske državnik, ker ogerskih narodov niso razumeli. Cesar mu je roko stisnil in obžalovaje obstal, da o marsičem ni bil prav podučen. Zahvalil se je Deaku za zadowoljnosc, s ktero je prišel na Dunaj, ter obljubil, da njegove nasvete na tanko prevdari. — Tako se je končal ta historiško-imenitni pogovor, in kdo vé, ali se ni že tisti dan v mislih rodil dvalizem, ki je potem takoj na hitroma djanje postal, še predno so mogle dežele takraj Litave svojo misel povedati. Lahko se tedaj reče, da ima dvalizem globočeje korenine, nego mislijo tisti, ki še vedno našim državnim poslancem očitajo, da so oni dvalizma očetje, in da bi bilo le od njih zaviselo, kadar koli podreti ga. Brez vzroka tedaj in brez vsake koristi je očitati komu tisto, kar niti ni storil niti predragačiti mogel.

— Pravice slovanskih narodov v Avstriji zastopajoči časnik „Zukunft“ vreduje zdaj dr. J. P. Jordan, mož, kteri že 30 let z veliko hvalo obdeluje na časništvu polje slovanske znanstvene in gospodarske zadeve. Vredništvo tega časnika je tedaj v dobrih rokah, in se po takem more nemškim čitateljem živo priporočati. Skušeni novi vrednik bode z zmerno besedo pa pogumno branil pravice slovanske in dosledno varoval samostojnost in nezavisnost „Zukunft-i.“ Žalibog! da brž o nastopu vredništva mora odbijati denunciacijo, da je list od vlade podkupljen. Dr. Jordan pozivlja tedaj prejšnjega vrednika g. Leskovca na očitni odgovor, naj pové najmanjšo stvarco, ktera upravičuje ono natolcevanje.

— Ministerstvo je 1. dne t. m. razglasilo ukaz, kako naj se vrši nova zakonska postava. Ta ukaz ima 26. §§., in 21 izmed njih se jih suče samo okoli civilnega (svetnega) zakona. — Ob enem je oklicalo, da vprihodnje so glediščine igre prepovedane le o 5 praznikih (to je, 3 zadnje dni velikega tedna, dan sv. Rešnjega telesa in pa božični dan); dozdaj je bilo 18 dni prepovedanih.

— 5000 delavcev se je unidan zbral, ki so sila predzrno psovali pastirske liste škofov in pa papežev govor. To so tiste baže ljudje, ki so nedavno v praterji strašno razsajali. Liberalizem „delavcev“ bo menda še zelo presedal ministerstvu.

Cesko. — Tiskarnih pravd je tukaj kakor listja in trave. O „N. fr. Pressi“ pa se nič ne sliši, da bi imela pravde, čeravno je hujskala unidan Nemce na Pemskem, naj „brez ovinkov pretepó Čehe“ (kurzweg dreingeschlagen). Je li to tudi maslo nemške kulture?!

Ogerska. — Žitna letina je tako dobra, da ne bojo vedeli, kam sè žitom; en oral daje po 42 vaganov ječmena, 24 pa pšenice.

Hrvaško. — Deputacije hrvaška in ogerska ste se zedinile v tem, da naj ogerski in hrvaški zbor sama odločita, čigava bode Reka, — to, kolikor čez stroške trojedne kraljevine še ostaja dohodkov, naj gré na Ogoro za skupne zadeve, — o zadevah jezika je ogerska deputacija pritrđila vsem zahtevam hrvaškim. V ogerski državni zbor pošilja deželni zbor 29 poslancev, v delegaciji pa 4 zastopnike naroda in 1 magnata.

Vprašanje je zdaj: kakošen hleb bodeta ogerski in hrvaški zbor spekla iz te moke.

Srbija. Iz Belega grada. Skupščina je 2. t. m. Milana Obrenovića enoglasno za svojega kneza izvolila. Nepopisljivo je bilo veselje. „Čeravno še mlad — je odgovoril Milan skupščini — se budem vendar na vso moč učil, da osrečim svoj narod.“ V namestno triletno vladarstvo, dokler zdaj še le 14 let stari knez ne nastopi vladarstva, so bili enoglasno izvoljeni: vojni minister Blaznavač, nekdanji minister vnanjih oprav Ristić in starešina Gavrilović. 4. dne t. m. je bila skupščina končana, ki je pred razhodom svojim med drugim to-le ukazala: Pravda knezovih morilcev naj se kar hitro dožene in ostro; rodovina Karagjorgjevićev in Nenadovićev naj se poženete iz dežele in premoženje naj se jima vzame na korist deželi, ktero ste izdale; vsak Srb je odgovoren za življenje kneza Milana. 5. dne t. m. je z veliko svečanostjo bilo maziljenje kneza Milana, ktero je vpričo zastopnikov vnanjih vlad in vseh skupščinarjev opravljal metropolit (veliki škof). Ljudstva vse polno je stalo zunaj cerkve in kneza iz cerkve stopivšega pozdravlja z grmečimi živio-klici.

Denarni zapisnik Matičin.

Novi udje:

Gospod Sajè Janez, posestnik v Prečini	2 gold.
„ Mikuš Fr., rokodelski umetnik v Zadlogu	2 „
„ Kacin Andrej, župnik v Šebreljah	2 „
„ Juh Janez, kurat v Jageršah	2 „
„ Jenko Edmund, c. kr. stotnik 53. polka v Zagrebu	2 „
„ Gaberšček Šimen, duh. pomočnik v Kanalu	2 „
Slavna čitalnica v Kanalu	2 „
Gospod Švarc o. Alknin, kaplan v Admontu . . .	2 „
„ Baumgartner o. Beno, kapitular v Admontu	2 „
„ Hočevar Matija, poštar v Velikih Laščah	2 „
„ Tratnik Janez, kmet v Novi Štifti	2 „
„ Jaric Valentin, kaplan v Ločah	2 „
„ Pintar Matej, kaplan v Čadramu	2 „
„ Zabukovšek Gašpar, kaplan v Žičah	2 „
„ Hajšek Jožef, kaplan v Šent Jungerti	2 „
„ Cvek Lavoslav, učitelj v Dolini	2 „
„ Fink Jožef, kaplan v Podgorji	2 „
„ Keber Toma, župnik v Brezovici	2 „
„ Košic Martin, učitelj v Brezovici	2 „
„ Beninger Anton, opravnik v Milah	2 „
„ Lipold Marka Vincencij, c. kr. rudarski predstojnik in svetnik v Idriji	2 „
„ Stegnar Feliks, c. k. glavne šole učitelj v Idriji	2 „
„ Leskovec Boštjan, župan v Spodnji Idriji	2 „
„ Pavlič Kozma, kaplan v Žiréh	2 „

(Dalje prihodnjič.)

Listnica vredništva. Gosp. P. v Blg: Poslano smo izročili vredništvu „Slov. Nar.“

Žitna cena

v Ljubljani 4. julija 1868.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 40 — banaške 6 fl. — turšice 3 fl. 10. — soršice 4 fl. — rži 3 fl. — ječmena 2 fl. 30. — prosa 3 fl. — ajde 3 fl. 40. — ovsja 2 fl. — — Krompir 1 fl. 80.